

**POSTANOWIENIE Z DNIA 16 GRUDNIA 2009 R.**  
**SNO 89/09**

*Przewodniczący sędzia SN Dariusz Świecki (sprawozdawca).*  
*Sędziowie SN: Józef Frąckowiak, Krzysztof Pietrzykowski.*

Sąd Najwyższy z udziałem protokolanta w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w stanie spoczynku, obwinionego o popełnienie przewinień dyscyplinarnych z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2009 r. zażaleń wniesionych przez obrońców obwinionego na postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 2 października 2009 r., sygn. akt (...), w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania dyscyplinarnego w części dotyczącej przewinień dyscyplinarnych zarzucanych obwinionemu w punktach 1 i 3 wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej

postanowił: utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

**Uzasadnienie**

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku obrońcy obwinionego w części dotyczącej zawieszenia postępowania dyscyplinarnego, dotyczącego zarzutu popełnienia przewinień dyscyplinarnych polegających na tym, że w dniu 14 grudnia 2006 r. w A. w sklepie „Biedronka” zabrał w celu przywłaszczenia towar wartości 6.50 zł oraz że w dniu 15 grudnia 2006 r. nie zastosował się do wydanego przez funkcjonariusza Policji polecenia zatrzymania do kontroli drogowej, a następnie utrudniał wykonanie przez funkcjonariusza czynności służbowych, przez co doprowadził do zastosowania środków przymusu bezpośredniego w postaci chwytu obezwładniającego i założenia kajdanek, tj. o przewinienia dyscyplinarne z art. 107 § 1 u.s.p.

Na powyższe postanowienie zażalenie wnieśli obrońcy obwinionego, zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj. art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. przez niezasadne nieuwzględnienie wniosku o zawieszenie postępowania co do wszystkich zarzucanych obwinionemu przewinień dyscyplinarnych, a zawieszenie postępowania tylko odnośnie do przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie 2 wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu dyscyplinarnym. W konkluzji obrońcy wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i zawieszenie postępowania dyscyplinarnego w

całości lub uchylenie w zaskarżonej części postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

**Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:**

Zażalenia nie są zasadne. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny prawidłowo uznał, że z uwagi na tożsamość zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z punktu 2 wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu dyscyplinarnym z zarzutem popełnienia przestępstwa, co do którego toczy się postępowanie karne, tylko w tym zakresie należało zawiesić postępowanie dyscyplinarne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego wskazuje się, że postępowanie dyscyplinarne należy zawiesić do czasu ukończenia postępowania karnego, nie tylko z uwagi na ekonomikę procesową, ale także z powodu obowiązywania w postępowaniu karnym zasady domniemania niewinności (por. uchwałę SN z dnia 28 września 2006 r., I KZP 8/06, OSNKW 2006, z. 10, poz. 87).

Natomiast pozostałe zarzuty popełnienia przewinień dyscyplinarnych zawarte w punktach 1 i 3 wniosku dotyczą czynów stanowiących wykroczenia, za które zgodnie z art. 81 u.s.p. sędzia odpowiada tylko dyscyplinarnie. Nie jest to więc sytuacja, w której z uwagi na podmiotowo-przedmiotową tożsamość postępowań karnego i dyscyplinarnego zachodzi konieczność zawieszenia tego ostatniego. Podnoszony przez skarżących argument dotyczący ekonomiki procesu co do przeprowadzenia dowodu z opinii psychiatrycznej nie jest przekonujący, gdyż dowód ten, dopuszczony w innym postępowaniu, może też zostać wykorzystany w postępowaniu dyscyplinarnym bez konieczności jego ponownego przeprowadzenia. Nadto, co do zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego z punktu 1 wniosku, to trzeba zauważyć, że nie pozostaje w powiązaniu z pozostałymi zarzutami. Natomiast odnośnie do przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie 3 wniosku, to choć istnieje związek podmiotowo-przedmiotowy z zarzutem zawartym w punkcie 2 wniosku, to jednak co do tego zachowania nie toczy się odrębne postępowanie karne. Tym samym, w świetle wskazanego orzecznictwa, nie ma powodu do zawieszenia postępowania dyscyplinarnego także w tym zakresie.

Z tych też względów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w postanowieniu.